

er jo nemlig alt anvendt, uagtet vi ingen Bestemmelser have i vor nuværende Lovgivning om Til-ladeligheden deraf, og naar den er anvendt, mener jeg, at den kunde vel ogsaa anvendes senere, men dert, at man ligesom giver Anvisning derpaa i Loven, ser jeg en Fare. Jeg har dernæst ogsaa taget Hensyn til de Bredeiere, som have Oprensingspligt med Hensyn til det Vandløb, som vil blive fyldt af det Sand, som her vil blive udfyldt. Det er nemlig aabenbart, at alt Sandet lægger sig ikke ovenfor Vandløbet, men det vil for en stor Del følge med Vandet ned i Vandløbet. I hvor store Strækninger disse Vandløb nu ville blive belagte med Sand, kan ikke nøie vides, men saa meget kan dog vides, at de paagældende Bredeieres Vedligeholdelsespligt vil i ganske betydelig Grad blive udvidet, og jeg finder, det er meget ubilligt, mildest talt, at disse Bredeiere skulle uden Erstatning have Oprensingspligt, som Andre, og maaske ikke vet Mange, skulle hyste Forbelen af. Jeg maa derfor, uagtet jeg staar som saa lille et Mindretal, paa det Bestemteste fravaade at bibeholde denne Parenthes i § 9.

Ordføreren (Mourier-Petersen):

Jeg skal i Anledning af det ærede 3die Medlem fra 8de Kreds (Brenholts) Ytringer med Hensyn til Endringsforslaget 19 a. gjøre nogle faa Bemærkninger. Det er nemlig et af de Endringsforslag, hvor der fra det ærede Mindretals Side er Tale om, at der skulde være væsentlig Strid mellem Lovforslagets Bestemmelser og den gjældende Ret. Dette kan jeg paa ingen Maade indrømme, og jeg tror ikke, at den ærede Ordfører for Mindretallet har havt Ret i den Fortolkning, han har villet gjøre gjældende af den Lovbestemmelse, han omtalte. Der eksisterer ikke efter Hættallets Opsættelse nogen gjældende Hovedregel i Lovgivningen, hvorefter det kun er i Agerbrugets Interesse, at større Udgravninger maa finde Sted. Forordningen af 25de Juni 1790 bruger ganske vist dette Udtryk; men naar den ærede Ordfører for Mindretallet lægger Mærke til en følgende Paragraf, nemlig § 5, vil han deraf bemærke, at disse større Udgravninger ogsaa kunne finde Sted for at fremme Fiskeri og Udtørringer. Den egentlige Regel, som vi nu have og maa holde os til angaaende Udgravninger af Vandløb, findes i Forordningen af 29de Juli 1846 § 2, og der hedder det, at disse Vandløb skulle have den rette

Dybde og Brede, hvilket er overladt Amtsrådene og Landvæsenkommissionerne, forsaavidt angaar de større Vandløb, nærmere at fortolke. Hvilken Dybde og hvilken Brede det anses for nødvendigt, at Hovedvandløbene skulle have, beror altsaa paa disse Myndigheder. Derimod er det ganske rigtigt, at der i Forordningen af 1846 § 43 Post 5, hvor der er anført specielle Regler angaaende de mindre Vandløb, er gjort en Forskiel mellem paa den ene Side Ager og Eng og paa den anden Side Mergel- og Lergrave og Moser; men man maa vel erindre, at dette kun angaar de mindre Vandløb, som ere ukontrollerede, og hvor der kun foresalder Arbeider af mindre Betydning, idet Bredeierne efter Loven kun ere forpligtede til at vedligeholde Vandløbets bestaaende Tilstand. Naar nu Forordningen af 1846 § 43 i Post 5 bestemmer, at der undtagelsesvis kan foresalde nogle større Arbeider ved disse Vandløb uden Godtgjørelse til Bredeierne, gjøres der en Adskillelse mellem Ager og Eng paa den ene Side og Moser og Mergelgrave paa den anden Side, saaledes, at det fornemlig kun er ved de førstnævnte, Ager og Eng, at det kan paabydes Bredeierne at foranstalte større Arbeider uden Godtgjørelse; men i den følgende Post vil den ærede Ordfører for Mindretallet se, at der finder ikke den Indskrænkning Sted, idet Synsmændene kunne paabyde, at slige større Udgravninger kunne finde Sted, mod at Klageren eller Retvirenten selv betaler Omkostningerne. Forordningen af 29de Juni 1846, der er Hovedloven, omtaler ikke med et Ord, at disse Udgravninger kun kunne finde Sted i Jordbrugets Interesse. I § 53 f. Ex. hvor der handles om de større Bandedledninger, findes ikke denne Indskrænkning omtalt nogetsteds. Jeg maa derfor mene, at Lovudkastets § 9 er i god Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning, og kan paa ingen Maade indse, at der kan være Fare for, at den vil fremkalde vilde Spekulationer, ligesaa lidt som Bestemmelsen i Forordningen af 29de Juni 1846 § 2, om at Vandløb skulle have den rette Dybde og Brede, nogenfinde har fremkaldt saadanne. Derimod maa jeg advare imod, at man følger Mindretallets Endringsforslag til § 9 under 19 a, da derved det nuværende Retsstandpunkt vil være udsat for at blive forrykket. Det er ligesom en Indskrænkning i den gjældende Retsbestemmelser paa dette Omraade, som Mindretallet foreslaar, og det er der dog ikke nogen Grund til i denne Lov. Jeg